

nemført, for at personer, der føler sig diskrimineret på arbejdsmarkedet, skal have et konkret redskab at bruge, hvis de er blevet diskrimineret. Lovens gennemslagskraft hænger derfor nøje sammen med såvel de ansattes som arbejdsmarkedets parterers vilje til at anvende loven og for organisationernes vedkommende at sprede budskaberne og bidrage til holdningsændringer, hvor det kan være nødvendigt.

I relation til den konkrete undersøgelse inden for IT-branchen, som jeg kun kender fra pressen, finder jeg dog på baggrund af nogle af de faldne udtalelser anledning til direkte at forsøge at få en dialog i gang både med enkeltvirksomheder og eventuelt senere med branchen med henblik på at understrege lovens klare forbud mod etnisk diskrimination og i den forbindelse gerne at få afklaret, om der har været tale om misforståelser i debatten.

Generelt kan jeg oplyse, at Arbejdsministeriet i flere år har arbejdet for at modvirke etnisk diskrimination på arbejdsmarkedet. Ud over den indsats, som gennemføres inden for rammerne af den ordinære arbejdsmarkedsindsats, har der sideløbende været gennemført en særlig indsats. Handlingsplanen til nedbrydning af barrierer for beskæftigelse af indvandrere og flygtninge (Barrierehandlingsplanen), som blev iværksat i 1994, bestod af 18 initiativer inden for Arbejds- og Undervisningsministeriets område. Barrierehandlingsplanen blev afsluttet med en redegørelse til Folketinget i maj 1997, men indsatsen fortsætter på basis af de erfaringer og resultater, som Barrierehandlingsplanen har givet.

Det er formålet med indsatsen, at etniske minoriteter får de samme muligheder som danskere for at få en plads på arbejdsmarkedet og dermed får mulighed for at forsørge sig selv og være aktive deltagere i det danske samfund. Et centralt initiativ har været ansættelse af etniske konsulenter i alle AF-regioner, som helt konkret skal medvirke til at omsætte målsætningerne i praksis.

Indsatsen har både været rettet mod en opkvalificering af etniske minoriteter og mod en holdningsbearbejdning af arbejdsmarkedets aktører. Der har været igangsat en særlig holdningsindsats i forhold til de offentlige arbejdsgivere, som anses for at have en særlig forpligtelse til at gennemføre målsætningen om at ansætte flere velkvalificerede indvandrere.

For at styrke holdningsindsatsen i forhold til også de private arbejdsgivere har Arbejdsmini-

steriet igangsat et nyt forsøgsprojekt om integration af indvandrere på arbejdspladsen. Det tre-årige projekt »Alle vinder ved mangfoldighed« skal bidrage med positive eksempler på integration i private og offentlige virksomheder. Et vigtigt element i forsøget er, at integrationen indarbejdes som et led i virksomhedens strategi. Resultaterne skal løbende formidles til andre interesserede virksomheder.

Den tidligere regering fremlagde i december 1997 et samlet plan for at forbedre integration af etniske minoriteter i det danske samfund. På arbejdsmarkedsområdet er det foreslået, at danskundervisningen af ledige indvandrere styrkes, at arbejdsmarkedets parter indbydes til en kampagne for at flere indvandrere kan få ansættelse og at etnisk ligestilling indarbejdes som et vilkår ved indgåelse af kontrakter med det offentlige.

De særlige initiativer finansieres af en satspulje til nedbrydning af barrierer for beskæftigelse af indvandrere og flygtninge.

Spm. nr. S 130

Til forskningsministeren (7/4 98) af:

Aage Frandsen (SF):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre større gennemskuelighed for telebrugerne med hensyn til de nye telepriser, som forskellige teleselskaber udbyder, og som kan være endda meget vanskeligt gennemskuelige for telebrugere?«

Begrundelse

En begrundelse for liberalisering af telemarkedet var, at telepriserne derved skulle falde. Dette er da også sket i en række tilfælde. Men undertiden kan det være endda meget svært at gennemskue, hvor meget priserne er faldet, og hvordan priserne fra forskellige teleselskaber ligger i forhold til hinanden. Det betyder tilsyneladende, at ganske mange telebrugere giver op med hensyn til at finde ud af, hvordan man kan være telebruger til lavest mulig pris kombineret med bedst mulig service. Skal princippet om »bedst og billigst« derfor fortsat givning, forudsætter det, at telebrugerne kan gennemskue de forskellige pristilbud. Og da teleselskaberne – bevidst eller ubevidst – ikke